

Załącznik do uchwały nr 1759/17
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 31 października 2017 r.

P. R.J. K.
F. T.-H. „O.”
ul. W.
R.

WWRPO.VIII.3162.38.2014.AŁa

DECYZJA
Nr WWRPO/30/W/2017

podjęta w dniu 31 października 2017 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgiert Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Tomasz Sobieraj - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Anna Mieczkowska - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 tekst jednolity), art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz.1376 tekst jednolity ze zm.), art. 60 pkt 6 i art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a), art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a), art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870 tekst jednolity ze zm.) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 486 tekst jednolity ze zm.)

po rozpatrzeniu wniosku o udzielenie ulgi z dnia 21.03.2017 r., złożonego przez Beneficjenta – P. R. J. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: F. T. – H. „O.” R. J. K., w postaci umorzenia należności wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych, wynikających z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/53/W/2014 z dnia 30.12.2014 r. orzekającej zwrot środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-299/10-00 z dnia 27.12.2010 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie kondensacyjnego systemu grzewczego wspartego układem solarnym oraz zakup innowacyjnego wyposażenia do Centrum Konferencyjno-Wypoczynkowego w Trzęsaczu” i utrzymującej ją w mocy decyzji nr WWRPO/22/W/2016 z dnia 29.06.2016 r.

odmawia

Beneficjentowi – P. R. J. K. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: F. T. – H. „O.” R. J. K., udzielenia ulgi w spłacie w postaci umorzenia należności wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych, wynikających z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/53/W/2014 z dnia 30.12.2014 r. orzekającej zwrot środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-299/10-00 z dnia 27.12.2010 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie kondensacyjnego systemu grzewczego wspartego układem solarnym oraz zakup innowacyjnego wyposażenia do Centrum Konferencyjno-Wypoczynkowego w Trzęsaczu” oraz utrzymującej ją w mocy decyzji nr WWRPO/22/W/2016 z dnia 29.06.2016 r.

Uzasadnienie

W dniu 24.05.2010 r. Pan Radosław J. K. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: F.T. – H. „O.” R. J. K., w odpowiedzi na ogłoszony przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego pełniący na podstawie art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz. 1376 tekst jednolity ze zm., zwanej dalej: uzppr) rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (zwanej dalej: IZ RPO WZ) konkurs nr RPOWZ/1.1.1/Schemat A/2010/1 Oś priorytetowa 1 „Gospodarka – Innowacje – Technologie”, Działanie 1.1 „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw poprzez innowacyjne inwestycje”, Poddziałanie 1.1.1 „Inwestycje w mikroprzedsiębiorstwa” Schemat A, złożył wniosek o dofinansowanie projektu pn. „Wdrożenie kondensacyjnego systemu grzewczego wspartego układem solarnym oraz zakup innowacyjnego wyposażenia do Centrum Konferencyjno – Wypoczynkowego w Trzęsaczu”, któremu nadano nr WND-RPZP.01.01.01-32-299/10.

Zgodnie z w/w wnioskiem o dofinansowanie (pkt C.7 Opis przedsięwzięcia), przedmiotowy projekt polegał na zakupie innowacyjnego wyposażenia i środków trwałych do nowo wybudowanego obiektu wypoczynkowego: Centrum Wypoczynkowo – Konferencyjnego zlokalizowanego nad Bałtykiem przy ul. (...) w Trzęsaczu (Gmina Rewal). W ramach realizacji projektu Beneficjent zaplanował m.in. zakup kondensacyjnego systemu grzewczego z układem solarnym w ramach zadania 1 pn. „Zakup i montaż kondensacyjnego systemu grzewczego z układem solarnym” (pkt E.1.1 wniosku o dofinansowanie), które obejmowało następujące wydatki:

- wydatek nr 1: Kotłownia gazowa z systemem kominowym,
- wydatek nr 2: Buforowy układ wody użytkowej i wspomaganie centralnego ogrzewania,
- wydatek nr 3: Armatura i układy pompowe,
- wydatek nr 4: Instalacja solarna,
- wydatek nr 5: Wymiennikowy układ basenowy,
- wydatek nr 6: Rurociągi solarne z izolacją.

W dniu 15.10.2010 r. uchwałą Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 1886/10 Wnioskodawcy przyznano dofinansowanie na realizację przedmiotowego projektu w wysokości 1 000 000,00 zł ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (zwanych dalej: EFRR).

W konsekwencji powyższego, w dniu 27.12.2010 r. Beneficjent zawarł z Województwem Zachodniopomorskim reprezentowanym przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego umowę o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-299/10-00 na realizację projektu pn. „Wdrożenie kondensacyjnego systemu grzewczego wspartego układem solarnym oraz zakup innowacyjnego wyposażenia do Centrum Konferencyjno-Wypoczynkowego w Trzęsaczu”. Dodatkowo pomiędzy Beneficjentem a IZ RPO WZ zostały zawarte aneksy do umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-299/10-01 z dnia 27.12.2010 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-299/10-02 z dnia 27.04.2011 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-299/10-03 z dnia 01.07.2011 r. oraz nr UDA-RPZP.01.01.01-32-299/10-04 z dnia 24.11.2011 r.

W umowie o dofinansowanie, w oparciu o zapisy złożonego przez Beneficjenta w dniu 24.05.2010 r. wniosku o dofinansowanie, określono termin rozpoczęcia realizacji projektu na dzień 01.06.2010 r. Potwierdzeniem rozpoczęcia realizacji przedmiotowego projektu miała być przedłożona wraz z dokumentami niezbędnymi do podpisania umowy o dofinansowanie, umowa nr REW/1/06/2010 zawarta w dniu 01.06.2010 r. z firmą B.C. s.c. P.B., R.B., na kompleksowe wykonanie kondensacyjnego systemu grzewczego z układem solarnym w Centrum Konferencyjno – Wypoczynkowym w Trzęsaczu, na kwotę brutto (...) zł.

Wraz z wnioskami o płatność, Beneficjent w ramach rozliczenia w/w umowy nr REW/1/06/2010 z dnia 01.06.2010 r. przedłożył fakturę VAT nr 202/06/2010 z dnia 18.06.2010 r. na kwotę brutto (...) zł oraz fakturę VAT nr 229/08/2010 z dnia 04.08.2010 r. na kwotę brutto (...) zł.

W trakcie weryfikacji wniosków o płatność złożonych przez Beneficjenta, IZ RPO WZ ustaliła, iż jest on w posiadaniu nieprzedstawionej do refundacji faktury VAT nr 191/05/2010 z dnia 27.05.2010 r. wystawionej z tytułu wykonania instalacji solarnej odzysku ciepła dla centralnego ogrzewania na kwotę (...) zł brutto.

Po przeprowadzeniu analizy przedmiotowej sprawy, mając na względzie całość zebranego materiału, IZ RPO WZ stwierdziła, że projekt opisany przez Beneficjenta we wniosku aplikacyjnym, został rozpoczęty przed dniem złożenia wniosku o dofinansowanie, co jest niezgodne z umową o dofinansowanie, rozporządzeniem Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 11.10.2007 r. w sprawie udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej w ramach regionalnych programów operacyjnych (Dz. U. 2007 r., Nr 193, poz. 1399, zwanym dalej: rozporządzeniem MRR z dnia 11.10.2007 r.) oraz

Wytocznymi dla Wnioskodawców obowiązującymi w konkursie nr RPOWZ/1.1.1/Schemat A/2010/1 (zwanymi dalej: Wytocznymi).

Następnie Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego dnia 28.05.2014 r. podjął uchwałę nr 971/14 o rozwiązaniu z Beneficjentem umowy o dofinansowanie na realizację projektu pn. „Wdrożenie kondensacyjnego systemu grzewczego wspartego układem solarnym oraz zakup innowacyjnego wyposażenia do Centrum Konferencyjno-Wypoczynkowego w Trzęsaczu”, w oparciu o § 17 ust. 1 pkt 2 umowy o dofinansowanie.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, iż Beneficjent wykorzystał środki przekazane na realizację projektu z naruszeniem obowiązujących go w ramach RPO WZ procedur, pismem z dnia 27.06.2014 r., IZ RPO WZ wezwała Beneficjenta do zwrotu środków w łącznej kwocie 176 314,14 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych.

Z uwagi na bezskuteczny wpływ terminu wskazanego w w/w wezwaniu, z dniem 18.07.2014 r. wobec Beneficjenta wszczęte zostało z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, mając na względzie całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w dniu 30.12.2014 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/53/W/2014 orzekającą zwrot od Beneficjenta środków otrzymanych w ramach RPO WZ na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-299/10-00 na realizację projektu pn. „Wdrożenie kondensacyjnego systemu grzewczego wspartego układem solarnym oraz zakup innowacyjnego wyposażenia do Centrum Konferencyjno-Wypoczynkowego w Trzęsaczu” w kwocie 176 314,14 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych. IZ RPO WZ w trakcie weryfikacji przedstawionych przez Beneficjenta wniosków o płatność stwierdziła, że projekt opisany przez Beneficjenta we wniosku aplikacyjnym, został zrealizowany niezgodnie z umową o dofinansowanie, rozporządzeniem MRR z dnia 11.10.2007 r. oraz Wytocznymi. Tym samym Beneficjent naruszył procedury obowiązujące w ramach RPO WZ.

Pismem z dnia 15.01.2015 r. (doręczonym dnia 19.01.2015 r.) Strona wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej w/w decyzją i w konsekwencji uznanie, iż nie ma obowiązku zwracać środków otrzymanych w ramach RPO WZ na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-299/10-00.

Po rozpatrzeniu wniosku Beneficjenta o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją nr WWRPO/53/W/2014 z dnia 30.12.2014 r., Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego dnia 29.06.2016 r. podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/22/W/2016 utrzymującą w całości w mocy w/w decyzję. IZ RPO WZ nie dostrzegła podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji ani w całości, ani w części.

Dnia 04.08.2016 r. wpłynęła do Kancelarii Ogólnej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego skarga Beneficjenta do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S. (zwanego dalej: WSA) na decyzję administracyjną nr WWRPO22/W/2016 z dnia 29.06.2016 r. wraz z wnioskiem o zwolnienie z kosztów sądowych. Następnie pismem z dnia 22.08.2016 r. Beneficjent wniósł o wstrzymanie wykonalności decyzji nr WWRPO/22/W/2016 z dnia 29.06.2016 r. oraz poprzedzającej ją decyzji nr WWRPO/53/W/2014 z dnia 30.12.2014 r. Do wniosku Beneficjent nie załączył żadnych dokumentów, jednakże dokumenty obrazujące jego sytuację finansową, majątkową i osobistą, przedłożył on do wniosku o przyznanie prawa pomocy. Przedłożył również dodatkowe dokumenty i oświadczenia na wezwanie Sądu.

Postanowieniem WSA z dnia 21.12.2016 r. (sygn. akt ...) – po rozpatrzeniu wniosku Beneficjenta o wstrzymanie wykonania decyzji nr WWRPO/22/W/2016 z dnia 29.06.2016 r. oraz poprzedzającej ją decyzji nr WWRPO/53/W/2014 z dnia 30.12.2014 r. – odmówił wstrzymania wykonania decyzji. W uzasadnieniu w/w postanowienia wskazano, iż Beneficjent prowadzi pensjonat w miejscowości nadmorskiej oraz bar. Działalność oceniono jako prowadzoną na szeroką skalę, o czym świadczą wysokości przychodów deklarowanych za 2015 r. i do września 2016 r. (odpowiednio ... zł i ... zł) oraz obroty i saldo rachunku bankowego w okresie od dnia 01.05.2016 r. do dnia 31.10.2016 r. (kwota uznań ... zł, kwota obciążeń ... zł, saldo końcowe ... zł). Sąd uznał, że ze znajdujących się w aktach sprawy dokumentów i wskazanych danych nie wynika, aby Beneficjentowi groziła niewypłacalność. Poza tym wskazano, że Beneficjent posiada znaczny majątek (nieruchomości o dużej wartości, jak i wartościowe ruchomości), który wykorzystuje w prowadzonej działalności gospodarczej.

Wyrokiem z dnia 26.01.2017 r. (sygn. akt ...) Sąd Apelacyjny w S. – w związku z wniesionymi w sprawie apelacjami obrońców oskarżonych (...) – zmienił zaskarżony wyrok Sąd Okręgowy w S. z dnia 04.02.2016 r. m.in. w ten sposób, że (...).

Dnia 13.03.2017 r. IZ RPO WZ skierowała do Beneficjenta upomnienie przedegzekucyjne, w odpowiedzi na które Beneficjent pismem z dnia 21.03.2017 r. wniósł o udzielenie ulgi w postaci umorzenia należności wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych, wynikających z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/22/W/2016 z dnia 29.06.2016 r. oraz wstrzymanie prowadzenia postępowania egzekucyjnego. Beneficjent wskazał, że nie ma możliwości zwrócenia IZ RPO WZ należności wynikającej z w/w decyzji, gdyż prowadziłoby to do likwidacji firmy T.-H. „O.” R. J. K., a co z tym związane 15 miejsc pracy w terenie zagrożonym bezrobociem. Podał także, iż w jego ocenie uchybienie jakiego się dopuścił było niewielkie, a Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego nie poniósł żadnej szkody w związku z nim, a mimo to umowa o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-299/10-00 została rozwiązana. Beneficjent podkreślił, iż wykonał wszystkie przewidziane umową o dofinansowanie działania, obowiązki i utrzymuje określone w umowie wskaźniki. Strona zwróciła uwagę, iż co prawda wyrokiem Sądu Apelacyjnego w S. Wydział ... z dnia 26.01.2017 r., sygn. akt ... (...), lecz Sąd (...) mając na uwadze całość sprawy i fakt wywiązania się Beneficjenta w pełni z umowy o dofinansowanie. Beneficjent przytoczył przy tym obszerny fragment uzasadnienia w/w wyroku.

Pismem z dnia 30.03.2017 r. IZ RPO WZ wezwała Beneficjenta do uzupełnienia złożonego przez niego wniosku o udzielenie ulgi z dnia 21.03.2017 r. o dokumenty niezbędne do jego rozpatrzenia i analizy, w szczególności dokumenty dotyczące sytuacji ekonomicznej Wnioskodawcy za okres 2015-2017, aktualne zaświadczenie z Urzędu Skarbowego (zwanego dalej: US) o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości, aktualne zaświadczenie z ZUS o niezaleganiu w opłacaniu składek, informację o liczbie zatrudnionych pracowników, formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis (jeśli dotyczy). Wskazano, że wniosek o udzielenie ulgi powinien zawierać przytoczenie okoliczności, na których zobowiązany opiera swoje żądanie.

Pismem z dnia 07.04.2017 r. Beneficjent uzupełniając wniosek z dnia 21.03.2017 r., przedłożył zaświadczenie z ZUS z dnia 28.03.2017 r. o niezaleganiu w opłacaniu składek, zaświadczenie z US z dnia 24.03.2017 r. o niezaleganiu w podatkach, informację o pomocy de minimis za ostatnie 3 lata, zestawienie przychodów i rozchodów za 2016 r., obliczenie dochodu za 2016 r. wynikające z księgi przychodów i rozchodów, listę przypadków pomocy publicznej otrzymanej przez Beneficjenta za ostatnie 3 lata, dokumenty potwierdzające zatrudnienie 15 pracowników, opinię Banku Spółdzielczego w G. z dnia 07.04.2017 r. dotyczącą kredytów i wysokości zadłużenia. Ponadto Beneficjent podał, że przejął inwestycję, tj. budowę hotelu „Orka” w Rewalu w sytuacji, gdy jego ojciec Pan J. K. nie miał już sił, zdrowia i środków na zakończenie inwestycji, którą to z kolei inwestycję ojciec przejął od Spółki, w której był udziałowcem albowiem Spółka nie miała już środków na zakończenie inwestycji, groziła jej upadłość, a razem z nią niewypłacalność całej rodziny. W trakcie realizacji inwestycji pojawiła się możliwość uzyskania dofinansowania na zmianę tradycyjnego systemu grzewczego na system grzewczy solarny. Wnioskodawca posiadał już dokumenty projektowe i wykonawcę na system tradycyjny, który był tańszy, ale ze względu na perspektywę uzyskania dofinansowania zdecydował się na system solarny. System ten został wykonany i działa. Działanie miało charakter innowacyjny i proekologiczny jak założono, inne wynikające z umowy o dofinansowanie obowiązki również zostały w ocenie Strony zrealizowane, utrzymuje ona m.in. zatrudnienie 15 osób na podstawie umów o pracę na obszarze zagrożonym bezrobociem. Jak podała Strona, konieczność zwrotu dofinansowania wiązałaby się ze znaczną redukcją zatrudnienia, z obecnych 15 osób zatrudnionych na umowę o pracę pozostałyby 2-3, a pozostałe byłyby zatrudniane na umowy cywilnoprawne jedynie w okresie wakacyjnym. Beneficjent podał także, że likwidacja tych miejsc pracy skutkować będzie także ograniczeniem zatrudnienia w firmach współpracujących m.in. pralnia, piekarnia, hurtownia, masarnia czy dostawcy innych produktów żywnościowych. W 2016 r. Beneficjent osiągnął dochód w wysokości (...) tyś., a więc prowadzona działalność gospodarcza nie była zbyt rentowna. Ponadto Beneficjent podał, iż jest zadłużony na kwotę ponad (...) zł i nie ma możliwości zaciągania kolejnych zobowiązań, gdyż prowadzona przez niego działalność jest na granicy opłacalności. Konieczność spłaty IZ RPO WZ w krótkim czasie należności wynikającej z decyzji administracyjnej nr WWRPO/53/W/2014 z dnia 30.12.2014 r. oraz utrzymującej ją w mocy decyzji nr WWRPO/22/W/2016 z dnia 29.06.2016 r. może doprowadzić nie tylko do znacznej redukcji zatrudnienia, ale również wprost do zlikwidowania działalności gospodarczej. Beneficjent dodał, iż obecnie terminowo spłaca zaciągnięte kredyty, jednakże egzekucja zwrotu w/w należności spowoduje, że wystąpią zaległości i wypowiedzenie umów kredytowych. Podobna sytuacja dotyczy składek ZUS i obciążeń podatkowych, jak również opłat za media, podatki lokalne. Beneficjent podkreślił, iż wszystkie cele otrzymanej z RPO WZ pomocy finansowej zostały zrealizowane i tylko błąd po stronie firm doradczych, który obciążał Wnioskodawcę, doprowadził do konieczności zwrotu dofinansowania mimo że faktycznie wszystkie obowiązki wynikające z umowy o dofinansowanie zostały zrealizowane.

Wyrokiem z dnia 20.04.2017 r. wydanym w sprawie o sygn. akt ... WSA oddalił skargę Beneficjenta na decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 30.12.2014 r. nr WWRPO/53/W/2014 oraz utrzymującej ją w mocy decyzji nr WWRPO/22/W/2016 z dnia 29.06.2016 r.

Postanowieniem z dnia 19.04.2017 r., 19.05.2017 r., 19.06.2017 r. 18.07.2017 r., 22.08.2017 r. i 19.09.2017 r. IZ RPO WZ przedłużyła prowadzone postępowanie administracyjne w przedmiocie udzielenia ulgi w spłacie zobowiązań z tytułu zwrotu środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-299/10-00, z uwagi na trwającą analizę przedłożonej przez Beneficjenta pismem z dnia 07.04.2017 r. dokumentacji niezbędnej do rozpatrzenia wniosku o ulgę w spłacie.

W związku z brakiem zwrotu środków przez Beneficjenta na skutek skierowanego przez IZ RPO WZ upomnienia przedegzekucyjnego, organ dnia 28.04.2017 r. zwrócił się do Naczelnika Urzędu Skarbowego w G. z wnioskiem o wszczęcie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych wobec Pana Radosława Jakuba Kmity prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: F.T.H.,O." R J.K. jako zobowiązanego w stosunku do którego dnia 29.06.2016 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/22/W/2016 utrzymującą w mocy decyzję nr WWRPO/53/W/2014 z dnia 30.12.2014 r. orzekającą zwrot środków przekazanych w ramach RPO WZ.

W toku prowadzonego postępowania organ egzekucyjny odzyskał łączną kwotę 176 314,10 zł (a więc wynikającą z wystawionego przez IZ RPO WZ tytułu wykonawczego stanowiącego załącznik do wniosku o wszczęcie egzekucji) wraz z odsetkami w kwocie 103 606,10 zł (data pobrania środków przez organ egzekucyjny: 08.05.2017 r., 12.05.2017 r., 16.05.2017 r., 17.05.2017 r.).

Skargą kasacyjną z dnia 04.07.2017 r. Beneficjent zaskarżył wyrok WSA z dnia 20.04.2017 r. w sprawie o sygn. akt I SA/Sz 912/16. Dnia 07.08.2017 r. skierowano odpowiedź na skargę kasacyjną.

Pismem z dnia 14.09.2017 r. IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania administracyjnego w przedmiocie udzielenia ulgi w spłacie zobowiązań z tytułu zwrotu środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-299/10-00.

Dnia 06.10.2017 r. oraz dnia 09.10.2017 r. Beneficjent zapoznał się z aktami prowadzonego przez IZ RPO WZ postępowania administracyjnego w przedmiocie udzielenia ulgi. Na karcie udostępnienia akt dnia 09.10.2017 r. poczynione zostało zastrzeżenie, iż w ciągu 7 dni przedłożone zostanie w sprawie stanowisko Strony.

Pismem z dnia 13.10.2017 r. Strona przedłożyła zaświadczenie Banku Spółdzielczego w G. z dnia 11.10.2017 r. dotyczące – jak podano – „kredytów i wysokości zadłużenia, z którego wynika, że zadłużenie kredytowe Beneficjenta wynosi ponad (...) złotych, z tego znaczną część stanowi kredyt na budowę Centrum Konferencyjno–Hotelowego „Orka” w Trzęsaczu, w którym zostały zrealizowane działania wymienione w umowie o dofinansowanie (...).” Poza tym, jak wskazano w w/w piśmie, zwrócenie się przez IZ RPO WZ do Naczelnika Urzędu Skarbowego w G. z wnioskiem o wszczęcie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych wobec Beneficjenta jako zobowiązanego w stosunku do którego dnia 29.06.2016 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/22/W/2016 utrzymującą w mocy decyzję nr WWRPO/53/W/2014 z dnia 30.12.2014 r. orzekającą zwrot środków przekazanych w ramach RPO WZ i wyegzekwowanie w/w należności wraz z kosztami postępowania egzekucyjnego, doprowadziło do sytuacji, w której Beneficjent musiał zaciągać kolejne zobowiązania kredytowo-pożyczkowe. Powyższe umożliwiło co prawda spłatę wcześniej zaciągniętych kredytów, ale mamy do czynienia ze spłatą jednych kredytów zaciągniętymi kolejnymi kredytami. Postępowanie egzekucyjne doprowadziło do dużego zachwiania działalności gospodarczej, co w konsekwencji mogło doprowadzić do upadłości firmy Beneficjenta i likwidacji miejsc pracy. Jak podkreślone zostało w piśmie z dnia 13.10.2017 r.: „z dokumentów banków przedłożonych na wcześniejszym etapie postępowania wynikało, że Beneficjent ma do spłaty prawie (...) złotych, a z dokumentu z dnia 11.10.2017 r. wynika, że suma udzielonych kredytów wynosi ponad (...) złotych”. Ponownie zwrócono uwagę, iż Beneficjent zrealizował cele otrzymanego dofinansowania i tylko błąd po stronie firm doradczych, który obciążył Wnioskodawcę, doprowadził do konieczności zwrotu dofinansowania mimo, że wszystkie obowiązki przewidziane umową o dofinansowanie zostały zrealizowane. Dodano także, że Beneficjent „podczas składania pierwszego wniosku o płatność przedstawiał sporną fakturę na kwotę (...) zł, która została wystawiona i zapłacona przed złożeniem wniosku o dofinansowanie (...)”. Gdyby wówczas uznano, że poniesiony wydatek uniemożliwia otrzymanie dofinansowania, po stronie Beneficjenta nie powstałyby dalsze koszty związane z realizacją umowy o dofinansowanie i inne, np. konieczność zapłaty odsetek czy kosztów egzekucyjnych.

Następnie dnia 16.10.2017 r. do Wydziału Wdrażania Regionalnego Programu Operacyjnego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego wpłynęło pismo mające stanowić

uwagi do zgromadzonych przez organ materiałów postępowania, sugerujące występowanie różnych powiązań osobowych, mających narazić Beneficjenta na straty w związku z realizacją projektu, ponadto wskazujące na zrealizowanie przez Beneficjenta umowy o dofinansowanie i poddające w wątpliwość możliwość rozwiązania umowy o dofinansowanie w sytuacji gdy została ona wykonana.

W związku ze złożonym przez Beneficjenta wnioskiem o udzielenie ulgi w spłacie z dnia 21.03.2017 r. uzupełnionym o doręczoną pismem z dnia 07.04.2017 r. dokumentację niezbędną do analizy i rozpatrzenia wniosku o ulgę, IZ RPO WZ przeprowadziła postępowanie administracyjne, obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie (w tym m.in. dokumentacji finansowej przedłożonej przez Wnioskodawcę) z uwzględnieniem treści wniosku o udzielenie ulgi w spłacie wraz z uzasadnieniem, a także pełną analizę stanu faktycznego i prawnego sprawy, co pozwoliło na odniesienie się do przedmiotowego wniosku jak poniżej.

W pierwszej kolejności należy nadmienić, iż kwestię ulg w spłacie zobowiązań z tytułu zwrotu środków w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich regulują przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870 tekst jednolity ze zm., zwanej dalej: ufp). Zapisy tejsze ustawy dają IZ RPO WZ możliwość umarzania w całości należności, o których mowa w art. 60 ufp na wniosek zobowiązanego w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym (art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a) ufp).

Na mocy art. 60 pkt 6 ufp środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno-prawnym są w szczególności następujące dochody budżetu państwa, dochody budżetu jednostki samorządu terytorialnego albo przychody państwowych funduszy celowych, w tym należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i od tych należności.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a) ufp organem pierwszej instancji właściwym do wydawania decyzji w odniesieniu do należności, o których mowa w art. 60 pkt 6 ufp jest organ pełniący funkcję instytucji zarządzającej. Zgodnie bowiem z art. 25 pkt 1 uzppr, za prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą w przypadku RPO WZ jest Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego. Zatem zapisy ustawowe dają IZ RPO WZ możliwość udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publiczno-prawnych.

Należy jeszcze dodać, iż na podstawie odesłania zawartego w art. 67 ufp, do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych tą ustawą stosuje się przepisy m.in. ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 tekst jednolity, zwanej dalej: kpa).

Warto też wspomnieć, że decyzja o udzieleniu ulgi w spłacie należności publiczno-prawnej ma charakter uznaniowy, co wynika z użytego przez ustawodawcę sformułowania „organ może” (art. 64 ufp) na wniosek zobowiązanego umorzyć w całości należność, o której mowa. Należy jednak podkreślić, na co wielokrotnie wskazywano w orzecznictwie sądowym, że pozostawienie organowi swobody wyboru określonego rozwiązania ma miejsce dopiero w przypadku stwierdzenia, że w sprawie występuje któraś z przesłanek udzielenia ulgi w spłacie, tj. ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny (np. wyrok WSA w Kielcach z dnia 04.02.2010 r., sygn. akt I SA/Ke 532/2009). Dopiero wówczas organ w sposób uznaniowy podejmuje decyzję czy przyznać ulgę w spłacie zobowiązania, czy też mimo istnienia przesłanek odmówić udzielenia takiej ulgi. A zatem uznanie administracyjne charakteryzuje się tym, że organ administracji publicznej ma możliwość wyboru pozytywnego lub negatywnego dla Strony rozstrzygnięcia. Rozstrzygnięcie to nie może mieć jednak charakteru dowolnego, lecz musi być wynikiem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy (art. 7 kpa), wszechstronnego zebrania oraz rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego (art. 77 § 1 kpa), zaś decyzja winna spełniać wymogi wskazane w art. 107 § 1 i § 3 kpa. Niewątpliwie jednak organ, w pierwszej kolejności, musi stwierdzić, czy w konkretnym przypadku w ogóle istnieje ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny, mając na uwadze, że obie wskazane przesłanki mają równorzędny charakter, zatem obie w trakcie postępowania muszą być rozpatrzone.

Użyte w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a) ufp zwroty: ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny, nie mają stałego zakresu treści. Są to swoiste klauzule generalne, odsyłające do ocen pozaprawnych. To wszystko sprawia, że w identyfikowaniu powyższych pojęć szczególnego znaczenia nabiera orzecznictwo sądów administracyjnych. Orzecznictwo dotyczące rozumienia w/w przesłanek udzielenia ulgi w spłacie zostało ugruntowane w oparciu o art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacji podatkowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 201 tekst jednolity ze zm., zwanej dalej: Ordynacją podatkową), który w zakresie ulgi w postaci umorzenia w całości zaległości podatkowej przewidywał tożsame przesłanki (tj. ważny interes podatnika lub interes publiczny) do zastosowania tejsze ulgi co ufp, a więc orzecznictwo to znajduje zastosowanie również w niniejszej sprawie.

Zgodnie z orzecnictwem sądów administracyjnych ważny interes podatnika wymaga zaistnienia takich zdarzeń, na które sam podatnik nie mógł mieć wpływu, nawet przy dołożeniu nadzwyczajnej staranności. Zgodnie z wyrokiem WSA w Szczecinie z dnia 16.01.2003 r. (sygn. akt I SA/Sz 945/01), ważny interes podatnika (o którym mowa w art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej) to sytuacja, w której z powodów nadzwyczajnych, losowych przypadków podatnik nie jest w stanie uregulować zaległości podatkowych. Zdarzeniem losowym będzie, np. zaistniałe, niespodziewane zdarzenie, niezależne od woli podatnika, które może spowodować, że ten znalazł się w trudnej sytuacji materialnej, niepozwalającej mu na zapłatę należności. Ponadto przesłanka ważnego interesu podatnika, od wystąpienia której uzależniona jest możliwość udzielenia ulgi wymaga ustalenia sytuacji majątkowej zobowiązanego, w tym skutków ekonomicznych jakie wystąpią w wyniku realizacji zobowiązania dla niego oraz możliwości funkcjonowania firmy. Poza tym zgodnie z wyrokiem WSA w Lublinie z dnia 15.03.2013 r. (sygn. akt I SA/Lu 612/12) ważnego interesu podatnika, będącego jedną z przesłanek udzielenia ulgi nie można utożsamiać z subiektywnym przekonaniem podatnika o potrzebie udzielenia ulgi dotyczącej powstałej zaległości podatkowej. Przeciwnie, przez ważny interes podatnika należy rozumieć nadzwyczajne względy, które mogłyby zachwiać podstawami egzystencji podatnika. W wyroku z dnia 18.04.2012 r. (sygn. akt II FSK 2118/10) NSA wyjaśnił, że ogólną dyrektywą interpretacyjną przy wykładni pojęcia ważnego interesu podatnika powinno być uznanie wyjątkowości instytucji przyznawania wszelkich ulg w spłacie zobowiązań. Dalej NSA wskazał, że chodzi o sytuacje wyjątkowe, losowe, niezależne od działań podatnika, np. klęskę żywiołową czy nagłą ciężką chorobę. Inne rozumienie tego pojęcia doprowadziłoby do uznania, że każdy podatnik znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej spełniałby przesłanki do uzyskania ulg w spłacie zobowiązań. Ważny interes podatnika musi zatem istnieć obiektywnie, a nie wyłącznie w przekonaniu Beneficjenta składającego wniosek o przyznanie ulgi. Z subiektywnego punktu widzenia podatnika, w każdej sytuacji może mieć on ważny interes w uzyskaniu danej ulgi.

Pojęcie terminu „interesu publicznego” nie ma stałego zakresu treści, lecz jest to zespół ogólnie zarysowanych celów, które należy wziąć pod uwagę w procesie stosowania prawa i zawsze odnieść go do indywidualnej sytuacji podatnika. Przesłankę interesu publicznego najpełniej charakteryzuje pogląd wyrażony w wyroku NSA z dnia 12.02.2003 r. (sygn. akt III SA 1838/01), w którym interes ten określono jako dyrektywę postępowania nakazującą mieć na uwadze respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, takich jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie obywateli do organów władzy, sprawność działania aparatu państwowego, itp. Niemożność jednoznacznego zdefiniowania tego pojęcia powoduje, że w każdym indywidualnym przypadku jego znaczenie może uwzględniać różne aspekty wskazanych wyżej wartości (wyrok WSA w Warszawie z dnia 29.05.2006 r., sygn. akt III SA/Wa 1964/05).

Należy zauważyć, iż postępowanie w sprawie udzielenia ulgi wszczęte zostało na skutek złożonego przez Beneficjenta wniosku, zatem taki wniosek powinien być uzasadniony, i to w interesie Wnioskodawcy leży podanie do wiadomości organu wszystkich okoliczności sprawy i dopilnowanie ich utrwalenia w dokumentach. Wnioskodawca musi mieć świadomość, że zgodnie z ogólną zasadą postępowania dowodowego, ciężar dowodzenia spoczywa na tym, kto wywodzi określone skutki prawne. Niemniej jednak wskazać należy, iż brak jest jednoznacznych regulacji ustawowych w sprawie elementów z jakich powinien składać się wniosek o udzielenie ulgi. Należy zatem przyjąć, iż we wniosku powinny być przedstawione co najmniej te elementy, które powinny znaleźć się w podaniu, tj. wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie oraz czynić zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach szczególnych (art. 63 kpa). Nadto poza treścią żądania powinien on wskazać, okoliczności, które jego zdaniem uzasadniają udzielenie przedmiotowej ulgi. Organ nie może się jednak ograniczyć jedynie do analizy podniesionych we wniosku argumentów (wyrok NSA z dnia 28.10.2003 r., sygn. akt SA/Bd 1830/03). Na organie ciąży obowiązek ustalenia wszystkich istotnych okoliczności faktycznych, w tym również przesłanek zastosowania ulg w spłacie podatków (art. 7 kpa). Zgodnie z unormowaną w w/w zasadą prawdy obiektywnej organy administracji publicznej podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Zgodnie z tą zasadą organ prowadzący postępowanie ma obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością. W szczególności jest obowiązany dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnego przypadku na podstawie analizy całego materiału dowodowego, a stanowisko wyrażone w decyzji uzasadnić w sposób wymagany przez przepisy kpa (wyrok NSA z dnia 26.05.1981 r., sygn. akt SA 810/81). Obowiązki organu prowadzącego postępowanie, które wynikają z omawianej zasady, odnoszą się w pełnym zakresie do omawianych decyzji uznaniowych, gdyż uprawnienie organu do wydawania takich decyzji nie zwalnia tegoż organu z obowiązku zgromadzenia i wszechstronnego zbadania materiału dowodowego i wydania decyzji o treści przekonującej pod względem prawnym i faktycznym (wyrok NSA z dnia 19.03.1981 r., sygn. akt SA 234/81). Trafnie wskazuje się w orzecnictwie sądowym, że

granice uznania administracyjnego wyznacza omawiany art. 7 kpa. Oznacza to, że organ administracyjny podejmując rozstrzygnięcie powinien uwzględnić interes społeczny i słuszny interes obywatela. Nadto organ administracji, działając w ramach uznania administracyjnego, powinien wszechstronnie i dokładnie zbadać wszystkie okoliczności faktyczne, mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy – art. 77 kpa (wyrok NSA z dnia 21.07.1998 r., sygn. akt II SA 506/98). Tym samym organ winien w sposób wieloaspektowy i wyczerpujący przeprowadzić analizę materiału dowodowego, dotyczącego sytuacji Wnioskodawcy i dokonać oceny czy w rozpatrywanej sprawie zachodzi przesłanka ważnego interesu Wnioskodawcy lub interesu publicznego, których wystąpienie uzasadniałyby udzielenie ulgi. Podkreślić bowiem należy, iż udzielenie ulgi w spłacie należności nie stanowi przywileju samego w sobie. Jest to forma pomocy udzielonej przez państwo po to, by poprzez niestosowanie zasady (egzekwowania należności) nie doprowadzić do skutków niepożądanych z punktu widzenia tak społecznego, jak i indywidualnego, odnoszącego się do Wnioskodawcy, a także osób zależnych od niego. Chodzi zatem o to, by wskutek dochodzenia zaległości państwo nie poniosło w efekcie kosztów większych niż w wypadku zaniechania korzystania z tego uprawnienia. Zwrócił na to uwagę m.in. NSA w wyroku z dnia 03.07.2007 r. (sygn. akt I FSK 1026/2006).

Mając powyższe na uwadze, odnosząc się jednocześnie do przesłanki ważnego interesu zobowiązanego należy wskazać, iż badając sytuację Beneficjenta organ powinien przeanalizować sytuację ekonomiczną zobowiązanego, a także uwzględnić jej przyczyny. Dopiero zestawienie tych elementów wraz z wysokością należności do spłaty, pozwala na ocenę ważnego interesu zobowiązanego.

Z przedłożonej przez Beneficjenta pismem z dnia 07.04.2017 r. podatkowej księgi przychodów i rozchodów za rok 2016 wynika, iż uzyskał on roczny przychód w wysokości (...) zł, poniósł koszty w wysokości (...) zł, zaś na zakup towarów handlowych i materiałów przeznaczono kwotę (...) zł. W związku z powyższym, jak podał Beneficjent, uzyskał on dochód w wysokości (...) zł. Beneficjent przedstawił dodatkowo pismem z dnia 07.04.2017 r. opinię Banku Spółdzielczego w G. z dnia 07.04.2017 r., z której wynika, iż Beneficjent korzysta z następujących produktów bankowych:

- kredytu w rachunku bieżącym udzielonego umową z dnia 02.02.2016 r. w kwocie (...) zł z terminem spłaty do (...) r.,
- kredytu inwestycyjnego udzielonego umową z dnia 12.05.2010 r. w konsorcjum bankowym z Bankiem Spółdzielczym w G. i Bankiem Spółdzielczym Rzemiosła w S. w kwocie (...) zł z terminem spłaty do dnia (...) r. Saldo kredytu wynosi (...) zł,
- kredytu inwestycyjnego udzielonego umową z dnia 20.10.2014 r. w kwocie (...) zł z terminem spłaty do dnia (...) r. Saldo kredytu wynosi (...) zł,
- kredytu inwestycyjnego udzielonego umową z dnia 26.10.2015 r. w kwocie (...) zł z terminem spłaty do dnia (...) r. saldo kredytu wynosi (...) zł,

zatem jak wynika z powyższego łączne zadłużenie Beneficjenta wynosi (...) zł. Należy dodać, iż ze wspomnianej opinii wynika, że obsługa kredytów jest terminowa, zgodna z postanowieniami umów kredytowych. Również z zaświadczenia wystawionego przez ZUS Oddział w S. dnia 28.03.2017 r. (przedłożonego pismem z dnia 07.04.2017 r.) wynika, iż P.R. J. K. nie posiadał na dzień 28.03.2017 r. zaległości z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy czy Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Na dzień 24.03.2017 r. nie ujawniono wobec w/w zaległości podatkowych, co potwierdza przedłożone przez Beneficjenta pismem z dnia 07.04.2017 r. zaświadczenie Naczelnika US w G. z dnia 24.03.2017 r. Dodatkowo Beneficjent oświadczył, że w ciągu bieżącego okresu sprawozdawczego oraz dwóch poprzedzających go okresów sprawozdawczych otrzymał pomoc de minimis o łącznej wartości (...) zł brutto (... euro). Organami udzielającymi pomocy był: Wójt Gminy Rewal, Starosta Powiatu Gryfickiego oraz Wójt Gminy Karnice.

Ponadto pismem z dnia 13.10.2017 r. Beneficjent przedłożył zaświadczenie Banku Spółdzielczego w G. z dnia 11.10.2017 r. dotyczące – jak podano – „kredytów i wysokości zadłużenia, z którego wynika, że zadłużenie kredytowe Beneficjenta wynosi ponad (...) złotych (...)”. Poza tym, jak wskazano w w/w piśmie, zwrócenie się przez IZ RPO WZ do Naczelnika Urzędu Skarbowego w G. z wnioskiem o wszczęcie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych wobec Beneficjenta jako zobowiązanego w stosunku do którego dnia 29.06.2016 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/22/W/2016 utrzymującą w mocy decyzję nr WWRPO/53/W/2014 z dnia 30.12.2014 r. orzekającą zwrot środków przekazanych w ramach RPO WZ i wyegzekwowanie w/w należności wraz z kosztami postępowania egzekucyjnego, doprowadziło do sytuacji, w której Beneficjent musiał zaciągać kolejne zobowiązania kredytowo-pożyczkowe. Powyższe umożliwiło co prawda spłatę wcześniej zaciągniętych kredytów, ale mamy do czynienia ze spłatą jednych kredytów zaciągniętymi kolejnymi kredytami. Jak podkreślono: „z dokumentów banków przedłożonych na wcześniejszym etapie postępowania wynikało, że Beneficjent ma do spłaty prawie (...) złotych, a z dokumentu z dnia 11.10.2017 r. wynika,

że suma udzielonych kredytów wynosi ponad 4 miliony złotych”. W tym miejscu należy zauważyć, iż z przedstawionego pismem z dnia 13.10.2017 r. zaświadczenia Banku, o którym mowa powyżej nie można wywieść wniosku, iż doszło do powiększenia zadłużenia Beneficjenta po dniu 07.04.2017 r. (data wystawienia przez Bank pierwotnej opinii), jak próbuje udowodnić Beneficjent. Zarówno z zaświadczenia z dnia 11.10.2017 r., jak i opinii Banku z dnia 07.04.2017 r. wynika, że Beneficjent posiada kredyty na łączną kwotę (...) zł (które są spłacane terminowo). Dodatkowo w opinii Banku z dnia 07.04.2017 r. podano jeszcze saldo kredytu, zaś kwoty jaka pozostała Beneficjentowi do spłaty na dzień wystawienia zaświadczenia nie zawiera dokument sporządzony przez Bank z dnia 11.10.2017 r. Nie można utożsamiać kwoty udzielonego kredytu z kwotą pozostałą kredytobiorcy do spłaty (aktualnym zadłużeniem). Poza tym nawet gdyby uznać, iż zadłużenie Beneficjenta wzrosło na skutek nowych zaciągniętych kredytów czy pożyczek (do którego to twierdzenia w ocenie IZ RPO WZ nie prowadzi analiza zaświadczenia Banku z dnia 11.10.2017 r.) to należy zauważyć, iż – co wprost wynika z w/w dokumentu – Beneficjent w dalszym ciągu terminowo reguluje należności wobec banków. Poza tym jeśli zaciąganie nowych kredytów czy pożyczek miało miejsce (czego nie udowodniono) to trzeba mieć na względzie, iż instytucje finansowe udzielając dalszych kredytów lub pożyczek dokonują uprzednio analizy kondycji kredytobiorcy czy pożyczkobiorcy. Więc jeśli Beneficjent zaciągnął kolejne zobowiązania, z zasad doświadczenia życiowego wynika, iż legło u podstaw tego przeświadczenie instytucji finansowej, że gwarantuje on spłatę zobowiązania.

Beneficjent co prawda nie przedłożył dokumentów dotyczących sytuacji ekonomicznej za rok 2015 (podobnie jak za 2017, za wyjątkiem zaświadczenia i opinii z Banku), jednakże jak wynika z uzasadnienia postanowienia WSA z dnia 21.12.2016 r. o odmowie wstrzymania wykonania decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/22/W/2016 utrzymującej w całości w mocy decyzję nr WWRPO/53/W/2014 z dnia 30.12.2014 r., do wniosku o przyznanie prawa pomocy w związku ze złożeniem skargi na w/w decyzję, po wezwaniu przez Sąd, przedłożył kserokopię zeznania o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2015 oraz informację PIT-B, w której wykazał przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej w kwocie (...) zł, koszty uzyskania przychodu w kwocie (...) zł, dochód w kwocie (...) zł. Beneficjent po wezwaniu nadesłał też m.in. oświadczenie, z którego wynika, że mieszka (pobyt stały) w miejscu prowadzonej działalności gospodarczej, tj. w Trzęsaczu przy ul. (...); koszty związane z utrzymaniem stanowią koszty działalności gospodarczej. Beneficjent podał także, że nie prowadzi oddzielnego gospodarstwa domowego, jest kawalerem, wraz z nim w pensjonacie „Orka” mieszkają jego rodzice, a otrzymywane emerytury przeznaczają na leki i świadczenia medyczne. Beneficjent otrzymał od dziadków nieruchomości, w której jest prowadzona działalność pod nazwą (...), a obroty na podstawie kasy fiskalnej są wliczane do ogólnych obrotów Firmy Turystyczno-Handlowo-Usługowej „Orka”. Poza tym przesłane zostały, w związku z wezwaniem Sądu, wyciągi z rachunków prowadzonych w Banku Spółdzielczym – bieżącego, pomocniczego, związanego ze spłatą kredytów inwestycyjnych i obrotowego, z konta walutowego (w euro) za okres od dnia 01.05.2016 r. do dnia 31.10.2016 r. Saldo końcowe rachunku bieżącego na dzień 31.10.2016 r. wynosiło (...) zł (obroty uznania ... zł, obciążenia 152 677,00 zł). Jak wynika z uzasadnienia postanowienia WSA o odmowie wstrzymania wykonania decyzji wydanej przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, do wniosku o przyznanie prawa pomocy Beneficjent załączył sam oświadczenie o stanie majątkowym gdzie podał, że posiada dom o powierzchni ... m² o wartości (...) zł, mieszkanie o powierzchni ... m² o wartości (...) zł, budynek zakwaterowania turystycznego o powierzchni ... m² o wartości (...) zł, samochód osobowy ... o wartości (...) zł, samochód osobowy ... o wartości (...) zł. Innego majątku w postaci oszczędności, papierów wartościowych, innych praw majątkowych nie wykazał. W rubryce formularza dotyczącej dochodów Beneficjent podał, że z działalności gospodarczej otrzymuje dochód w wysokości (...) zł netto miesięcznie. Jako wydatki i zobowiązania wykazał: trzy kredyty inwestycyjne w kwotach (...) zł, (...) zł, (...) zł, kredyt na rachunku w kwocie (...) zł, raty leasingu w kwocie (...) zł, opłaty stałe w kwocie (...) zł.

Beneficjent uzasadniając wniosek o udzielenie ulgi w piśmie z dnia 13.03.2017 r. wskazał, że nie ma możliwości zwrotu IZ RPO WZ należności wynikającej z w/w decyzji, gdyż prowadziłyby to do likwidacji prowadzonej przez niego firmy, a co z tym związane 15 miejsc prac na terenie zagrożonym bezrobociem. Podał także, iż w jego ocenie uchybienie jakiego się dopuścił było niewielkie, a Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego nie poniósł żadnej szkody w związku z nim, a mimo to umowa o dofinansowanie została rozwiązana. Beneficjent podkreślił, iż wykonał wszystkie przewidziane umową o dofinansowanie działania, obowiązki i utrzymuje określone w umowie wskaźniki. Strona zwróciła uwagę, iż co prawda wyrokiem Sądu Apelacyjnego w S. Wydział ... z dnia 26.01.2017 r., sygn. akt ... została (...), lecz Sąd (...) mając na uwadze całość sprawy i fakt wywiązania się Beneficjenta w pełni z umowy o dofinansowanie. Beneficjent przytoczył obszerny fragment uzasadnienia w/w wyroku na

potwierdzenie swoich racji. Na okoliczność wywiązania się z umowy o dofinansowanie zwrócono także uwagę w piśmie Beneficjenta z dnia 13.10.2017 i dnia 16.10.2017 r.

Ponadto Beneficjent przedkładając dokumenty obrazujące jego sytuację ekonomiczną, w piśmie z dnia 07.04.2017 r. dodatkowo podał, że przejął inwestycję, tj. budowę hotelu „Orka” w Rewalu w sytuacji, gdy jego ojciec Pan J.K. nie miał już sił, zdrowia i środków na zakończenie inwestycji. Wspomnianą inwestycję zaś Pan J.K. przejął od Spółki, w której był udziałowcem albowiem Spółka nie miała już środków na zakończenie inwestycji, groziła jej upadłość. Podczas realizowania inwestycji pojawiła się możliwość uzyskania dofinansowania na zmianę tradycyjnego systemu grzewczego na system grzewczy solarny. Wnioskodawca posiadał już dokumenty projektowe i wykonawcę na system tradycyjny, który był tańszy, lecz mając w perspektywie uzyskanie dofinansowania zdecydował się na system solarny. Beneficjent system wykonał i jest on sprawny. Działanie miało charakter innowacyjny i proekologiczny jak założono, inne wynikające z umowy o dofinansowanie obowiązki również zostały w ocenie Strony zrealizowane, utrzymuje ona m.in. zatrudnienie 15 osób na podstawie umów o pracę na obszarze zagrożonym bezrobociem. Prowadzona działalność gospodarcza nie była zbyt rentowna. Ponadto Beneficjent jest zadłużony i nie ma możliwości zaciągnięcia kolejnych zobowiązań. Beneficjent podkreślił, iż to błąd po stronie firm doradczych, który obciążył Wnioskodawcę, doprowadził do konieczności zwrotu dofinansowania (na tę okoliczność zwrócono też uwagę w piśmie Beneficjenta z dnia 13.10.2017 r.).

Jak już wskazywano, ważny interes zobowiązanego wymaga zaistnienia takich zdarzeń, na które sam zobowiązany nie mógł mieć wpływu, a które mogły spowodować, że znalazł się w trudnej sytuacji materialnej niepozwalającej na zapłatę należności. IZ RPO WZ stwierdziła, że w badanym stanie faktycznym sytuacja nadzwyczajna uzasadniająca przez IZ RPO WZ umorzenie należności wymaganych do zwrotu wraz z odsetkami nie zaistniała, albowiem Beneficjent prowadzi pensjonat w miejscowości nadmorskiej oraz bar. Choć w opinii Strony, prowadzenie działalności gospodarczej pod firmą: F. T.–H. „O.” R. J. K. jest na granicy opłacalności (jak podano w piśmie Strony 07.04.2017 r.) to jednak nadal Beneficjent uzyskuje dochody. Z przedłożonej przez Beneficjenta pismem z dnia 07.04.2017 r. podatkowej księgi przychodów i rozchodów za rok 2016 wynika, iż uzyskał on roczny przychód w wysokości (...) zł (dochód w wysokości ... zł, koszty w wysokości ... zł, zakup towarów handlowych i materiałów na kwotę ...zł). Co do roku 2015, to z przedłożonej na wezwanie WSA w związku ze złożeniem wniosku o przyznanie prawa pomocy wraz ze skargą na decyzję administracyjną w przedmiocie zwrotu środków, kserokopii zeznania o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2015 oraz informacji PIT-B, wynika przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej w kwocie (...) zł, koszty uzyskania przychodu w kwocie (...) zł, a zatem dochód w kwocie (...) zł – dane przywołano z uzasadnienia postanowienia WSA z dnia 21.12.2016 r. o odmowie wstrzymania wykonania decyzji Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/22/W/2016 z dnia 29.06.2016 r. oraz poprzedzającej ją decyzji nr WWRPO/53/W/2014 z dnia 30.12.2014 r. Beneficjent nie wykazał, w ocenie organu, ażeby znalazł się w na tyle trudnej sytuacji materialnej, która nie pozwalałaby mu na zapłatę IZ RPO WZ należności. Z uzasadnienia wspomnianego postanowienia wynika też, że Beneficjent posiada znaczny majątek (nieruchomości o dużej wartości, jak i wartościowe ruchomości), które wykorzystuje w prowadzonej działalności gospodarczej. Beneficjent również w sposób terminowy spłaca wszelkie zobowiązania, zarówno wobec US, jak i ZUS, a także banków. Co istotne Beneficjent, w opinii IZ RPO WZ, nie przedłożył żadnych dokumentów, które by wskazywały na zmianę w tym zakresie po odzyskaniu przez IZ RPO WZ należności w toku postępowania egzekucyjnego.

W tym miejscu należy podkreślić, iż konieczność spłaty przez Beneficjenta zaciągniętych kredytów bankowych nie jest okolicznością mogącą uzasadnić udzielenie ulgi w spłacie. Nie została w tym przypadku wypełniona przesłanka ważnego interesu zobowiązanego. Otóż należy zauważyć, iż zaciągnięcie zobowiązań kredytowych, z tytułu pożyczki czy innych podobnych o charakterze finansowym jest wynikiem dobrowolnej decyzji Beneficjenta. W tym miejscu należy dodać, iż zgodnie z wyrokiem NSA w Warszawie z dnia 31.01.2006 r. (sygn. akt II FSK 257/05) obciążenia o charakterze prywatnym i konsumpcyjnym, które przecież zaciągnięte zostały dobrowolnie przez Beneficjenta nie mogą być traktowane priorytetowo w stosunku do tych obligatoryjnych. Wszelkie zwolnienia podatkowe w systemie prawa polskiego są wyjątkiem i istotnym odstępstwem od zasad powszechności opodatkowania i równości podatników wobec przepisów prawa oraz odejściem od konstytucyjnych zasad sprawiedliwości. Ciężące na Beneficjencie obciążenia kredytowe, z tytułu pożyczek i inne zobowiązania finansowe nie stanowią automatycznie uzasadnienia dla zastosowania ulgi w spłacie należności, nie można bowiem przyznawać pierwszeństwa spłacie zobowiązań prywatnych przed spłatą zobowiązań publiczno-prawnych.

Jak już wspomniano, działalność Beneficjenta nie przynosi strat, ale nawet gdyby takowe występowały przejściowo to każdy przedsiębiorca winien mieć na uwadze, iż jest to element ryzyka

gospodarczego. To przedsiębiorca ponosi negatywne skutki swoich decyzji. W tym miejscu warto odnieść się do argumentu Pana Radosława Jakuba Kmity przywołanego w piśmie z dnia 07.04.2017 r., iż Beneficjent w zrealizował wszystkie cele otrzymanej z RPO WZ pomocy finansowej i tylko błąd po stronie firm doradczych, który obciążał Wnioskodawcę, doprowadził do konieczności zwrotu dofinansowania, mimo że faktycznie wszystkie obowiązki wynikające z umowy o dofinansowanie zostały zrealizowane (podobnie wskazano w piśmie z dnia 13.10.2017 i dnia 16.10.2017 r.). Otóż jak wskazał WSA w Szczecinie w wyroku z dnia 11.06.2014 r. (sygn. akt I SA/Sz 105/14): „Ryzyko związane z prowadzoną działalnością ponosi zawsze podmiot ją prowadzący, który dbając o swój interes, winien podejmować decyzję w sposób rozsądny i przemyślany oraz zważać na wysokość dochodów, obciążenia oraz zabezpieczyć środki na ten cel. (...) brak majątku ruchomego, praw majątkowych, oszczędności nie jest nadzwyczajnym, niezależnym od Strony zdarzeniem, które wyklucza możliwość spłaty zaległości podatkowych w terminie”. Każdy przedsiębiorca ponosi ryzyko związane z działalnością prowadzoną na własny rachunek. Osoba decydująca się na podjęcie i prowadzenie działalności gospodarczej przyjmuje na siebie odpowiedzialność i zobowiązania z tym związane. Ponoszenie wydatków na uruchomienie własnej firmy, jej funkcjonowanie czy rozwój, np. koszty korzystania z usług firm doradczych, jest normalnym elementem procesu inwestycyjnego. Tak samo przedsiębiorca musi liczyć się z konsekwencjami swoich decyzji, również tymi negatywnymi, jak i ryzykiem gospodarczym. Ogół nie może ponosić skutków błędnych decyzji czy ryzyka związanego z funkcjonowaniem każdego podmiotu gospodarczego.

Analizując sytuację finansową Strony, warto również wspomnieć, iż jak wynika z przedstawionego przez Pana Radosława Jakuba Kmity – po wezwaniu przez WSA w związku ze złożeniem wniosku o przyznanie prawa pomocy w związku ze złożeniem skargi na decyzję administracyjną w przedmiocie zwrotu środków – oświadczenia, mieszka (pobyt stały) on w miejscu prowadzonej działalności gospodarczej, tj. w Trzęsaczu przy ul. (...), a koszty związane z utrzymaniem stanowią koszty działalności gospodarczej. Beneficjent podał także, że nie prowadzi oddzielnego gospodarstwa domowego, jest kawalerem, wraz z nim w pensjonacie „Orka” mieszkają jego rodzice, a otrzymywane emerytury przeznaczają na leki i świadczenia medyczne. Jak wynika z powyższego, Wnioskodawca nie ponosi dodatkowych kosztów związanych z utrzymaniem. Beneficjent przedkładając na wezwanie IZ RPO WZ z dnia 30.03.2017 r. dokumenty obrazujące jego sytuację finansową nie przedstawił i tym samym nie wykazał, ażeby ponosił dodatkowe wydatki (poza kosztami działalności gospodarczej) związane z prowadzeniem gospodarstwa domowego, a zatem uprawnionym jest wniosek iż przedłożone przed Sądem oświadczenie pozostaje aktualne. A w związku z faktem, iż działalność Wnioskodawcy przynosi dochód, IZ RPO WZ uznała, iż posiada on wystarczające źródło dochodu pozwalające na utrzymanie się. Poza tym jak już wspomniano, Wnioskodawca nie jest też osobą pozbawioną majątku (nieruchomości, ruchomości).

Odnosząc się do argumentu Beneficjenta wyartykułowanego zarówno we wniosku o udzielenie ulgi z dnia 21.03.2017 r., jak i piśmie z dnia 07.04.2017 r. (którym przedłożono dokumenty obrazujące sytuację finansową Strony), a następnie pismach z dnia 13.10.2017 r. i dnia 16.10.2017 r. dotyczącego zrealizowania w całości projektu pn. „Wdrożenie kondensacyjnego systemu grzewczego wspartego układem solarnym oraz zakup innowacyjnego wyposażenia do Centrum Konferencyjno–Wypoczynkowego w Trzęsaczu”, a także tego, że w ocenie Beneficjenta doszło do wypełnienia obowiązków wynikających z umowy o dofinansowanie projektu, w szczególności spełnienia wskaźnika rezultatu w postaci zatrudnienia, wskazać należy, iż powyższe kwestie pozostają bez wpływu na ocenę wystąpienia przesłanek udzielenia ulgi w spłacie. Z kolei warto dodać, iż konieczność zwrotu środków, przekazanych na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-299/10-00, prowadząca do pogorszenia sytuacji materialnej Beneficjenta, była następstwem naruszenia przez Pana Radosława Jakuba Kmity prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: F. T.–H. „O.” R. J.K. procedur obowiązujących w ramach RPO WZ. IZ RPO WZ w trakcie weryfikacji przedstawionych przez Beneficjenta wniosków o płatność stwierdziła, że projekt opisany przez w/w we wniosku aplikacyjnym, został rozpoczęty przedwcześnie, co jak uznano jest niezgodne z umową o dofinansowanie, rozporządzeniem MRR z dnia 11.10.2007 r. oraz Wytocznymi. W tym miejscu, mając na uwadze treść pisma Beneficjenta z dnia 13.10.2017 r., z którego wynika, iż Beneficjent „podczas składania pierwszego wniosku o płatność przedstawiał sporną fakturę na kwotę ... zł, która została wystawiona i zapłacona przed złożeniem wniosku o dofinansowanie (...)” należy podkreślić, iż to IZ RPO WZ pozyskała w marcu 2013 r. z Prokuratury Okręgowej w S. kopię umowy nr REW/1/04/2010 z dnia 10.04.2010 r. zawartej pomiędzy P. R. J. K. a firmą B.C. s.c. P.B., R.B. na kompleksowe wykonanie kotłowni kondensacyjnej 240 kW wraz z systemem solarnym oraz kopię faktury VAT nr 177/04/2010 z dnia 29.04.2010 r. wystawionej przez B.C. s.c. P.B., R.B. na rzecz przedsiębiorstwa R. J.K.F. T. – H. „O.” dotyczącej wykonania instalacji solarnej odzysku ciepła dla centralnego ogrzewania wraz z informacją, że w/w faktura została

zapłacona przez Beneficjenta w dniu 17.05.2010 r., tj. przed złożeniem wniosku o dofinansowanie projektu. Beneficjent nie przedłożył do rozliczenia w/w faktury w okresie realizacji projektu. Wniosek o płatność końcową nr WND-RPZP. 01.01.01-32-299/10-05 wpłynął do Wydziału Wdrażania RPO WZ dnia 31.07.2012 r., zaś nr WND-RPZP.01.01.01-32-299/10-05/K01 (korekta wniosku o płatność) dnia 14.12.2012 r.

Organ ma na uwadze, iż jak wskazał Beneficjent, sąd ... – Sąd Apelacyjny w S. wydając wyrok z dnia 26.01.2017 r. uznając (...) należy mieć na względzie, iż w przypadku stosowania sankcji administracyjnych wchodzi w grę odpowiedzialność obiektywna, niezależna od stopnia zawinienia, odmienna zatem od odpowiedzialności (...), która musi być zindywidualizowana i oparta na zasadzie winy. Sankcje administracyjne stanowią reakcję państwa na inne naruszenia porządku prawnego aniżeli czyny przestępne, a ich celem jest zapewnienie realizacji zadań administracji. Poza tym należy podkreślić, iż (...) i trudno, aby sytuacja ta miała decydować o preferencyjnym traktowaniu Beneficjenta.

Beneficjent nie wykazał także w ocenie IZ RPO WZ, że w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z wystąpieniem przesłanki interesu publicznego, która może uzasadniać udzielenie ulgi w spłacie.

W piśmie z dnia 21.03.2017 r. Beneficjent wskazał, że nie ma możliwości zwrotu IZ RPO WZ należności wynikającej z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego w przedmiocie zwrotu środków przekazanych na realizację projektu nr WND-RPZP.01.01.01-32-299/10, gdyż prowadziłoby to do likwidacji prowadzonej przez niego firmy, a co z tym związane 15 miejsc pracy w terenie zagrożonym bezrobociem. Podał także, iż w jego ocenie uchybienie jakiego się dopuścił było niewielkie, a Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego nie poniósł w związku z nim żadnej szkody. Również w piśmie z dnia 07.04.2017 r. Strona podała, że konieczność zwrotu dofinansowania wiązałaby się ze znaczną redukcją zatrudnienia, z obecnych 15 osób zatrudnionych na umowę o pracę, pozostałyby 2–3, a pozostałe byłyby zatrudniane na umowy cywilnoprawne jedynie w okresie wakacyjnym. Beneficjent wskazał także, że likwidacja tych miejsc pracy skutkować będzie także ograniczeniem zatrudnienia w firmach współpracujących m.in. pralnia, piekarnia, hurtownia, masarnia czy dostawy innych produktów żywnościowych. Ponadto Beneficjent wskazał, iż nie ma możliwości zaciągania kolejnych zobowiązań, gdyż prowadzona przez niego działalność jest na granicy opłacalności. Konieczność spłaty należności IZ RPO WZ może również wprost doprowadzić w tej sytuacji do zlikwidowania działalności gospodarczej. Beneficjent dodał, iż obecnie terminowo spłaca zaciągnięte kredyty, jednakże egzekucja zwrotu należności spowoduje, że wystąpią zaległości i wypowiedzenie umów kredytowych. Podobna sytuacja dotyczy składek ZUS i obciążeń podatkowych, jak również opłat za media, podatki lokalne. Obszernie powołał się także na uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w S. Wydział z dnia 26.01.2017 r., sygn. akt ... m.in. okoliczność, iż (...) oraz ocenę przez Sąd (...).

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż pomimo istniejącego obciążenia kredytowego Beneficjent korzystał w kolejnych latach z dalszych długoterminowych form wsparcia finansowego, co pozwala na wyciągnięcie wniosku, iż posiada on możliwości spłaty zaciągniętych zobowiązań. Z zasad doświadczenia życiowego wynika bowiem, że zanim bank udzieli kredytu, dokładnie i wnikliwie bada zdolność kredytową klienta, a zatem sprawdza czy pomimo wcześniej zaciągniętych pożyczek i kredytów oraz z uwagą na konieczność ponoszenia innych wydatków, będzie możliwa terminowa spłata zadłużenia. Zatem skoro banki znając sytuację finansową Beneficjenta, przyznawały kolejne kredyty to, w ich ocenie, spłata kolejnych rat będzie możliwa i nie będzie zagrażała interesom banku. Skoro Beneficjent wywiązuje się ze spłaty swych zobowiązań wobec banków, jak i z resztą spłaty należności publiczno-prawnych i nadal uzyskuje dochody z działalności, a także posiada majątek (nieruchomości, ruchomości) trudno uznać, iż ulga w postaci umorzenia zobowiązania będzie pozostawała w interesie publicznym.

Poza tym mając na względzie stanowisko Beneficjenta, iż dopuścił się on niewielkiego, nie powodującego szkody uchybienia należy wskazać, iż nieprawidłowość jaka wystąpiła w realizowanym przez Beneficjenta projekcie nr WND-RPZP.01.01.01-32-299/10 doprowadziła do powstania w budżecie ogólnym Unii Europejskiej (zwanej dalej: UE) rzeczywistej szkody, z budżetu bowiem sfinansowane zostały wydatki, które nie spełniały kryterium kwalifikowalności. Jak wskazano w decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/22/W/2016 z dnia 29.06.2016 r. utrzymującej w mocy decyzję nr WWRPO/53/W/2014 z dnia 30.12.2014 r. w przedmiocie zwrotu środków, uchwałą Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 1886/10 z dnia 15.10.2010 r. dla konkursu nr RPOWZ/1.1.1/Schemat A/2010/1 (w ramach którego Beneficjent złożył wniosek o dofinansowanie) ustalono listę rezerwową, na której znalazły się projekty, które pozytywnie przeszły wszystkie etapy oceny, jednakże ze względu na ograniczoną ilość środków finansowych przeznaczonych na konkurs nie otrzymały dofinansowania. Zgodnie z załącznikiem nr 2

do w/w uchwały Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego lista rezerwowa w ramach konkursu nr RPOWZ/1.1.1/Schemat A/2010/1 obejmowała 87 projektów. Wobec powyższego środki wykorzystane przez Beneficjenta z naruszeniem procedur mogłyby zostać przez IZ RPO WZ rozdysponowane na dofinansowanie projektów innych Wnioskodawców, których to projekty znalazły się na liście rezerwowej. W ten sposób inny niż Beneficjent przedsiębiorca respektujący obowiązujące w ramach RPO WZ procedury, mógłby otrzymać środki na rozwój swojego przedsiębiorstwa. Środki przekazane w ramach projektu nr WND-RPZP.01.01.01-32-299/10, w rzeczywistości nie powinny być ani wykorzystane przez Beneficjenta ani wypłacone z budżetu UE, a winne służyć w ogólności takim celom jak dążenie do zmniejszania dysproporcji, wzmacniania spójności społeczno-gospodarczej, pobudzania rozwoju, tworzenia warunków wzrostu konkurencyjności regionów należących do UE. Nadto powinny one wspierać rozwój infrastruktury, lokalne inicjatywy rozwojowe oraz mikroprzedsiębiorczość. Zatem pomiędzy stwierdzonym przez IZ RPO WZ naruszeniem jakiego dopuścił się Beneficjent, a powstaniem szkody w budżecie ogólnym UE zachodził związek przyczynowo – skutkowy. Powoływanie się przez Beneficjenta na fakt, iż (...) pozostaje bez znaczenia dla sprawy. Podobnie jak kwestia (...). Należy zwrócić uwagę, iż obszernie cytując w piśmie z dnia 21.03.2017 r. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w S . Wydział II Kamy z dnia 26.01.2017 r., sygn. akt ..., Beneficjent jednocześnie pominął fakt, iż zasady odpowiedzialności (...) pozostają odmienne, od tych którymi kieruje się organ administracji nakładając sankcje administracyjne. Celem sankcji administracyjnych jest zapewnienie realizacji zadań administracji. Zgodnie z art. 25 pkt 1 uzppr, za prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada Instytucja Zarządzająca, którą w przypadku RPO WZ jest Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, do obowiązków którego należy w oparciu o art. 26 ust. 1 pkt 15 uzppr, odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań.

Organ badając wystąpienie w sprawie przesłanki ważnego interesu publicznego jako przesłanki udzielenia ulgi w spłacie wziął pod uwagę także fakt, iż jak wskazał Wnioskodawca zatrudnia on łącznie 15 osób na terenie zagrożonym bezrobociem. Udzielenie ulgi w spłacie, wedle Beneficjenta, miało zapobiec niepotrzebnym zwolnieniom. Konieczność jednorazowej spłaty IZ RPO WZ należności spowodowałaby, zdaniem Beneficjenta, istotne trudności związane z płynnością finansową oraz mogłaby zagrozić funkcjonowaniu firmy. Negatywne konsekwencje dotkną również firmy współpracujące, jak podała Strona. Mając na względzie powyższe należy wskazać, iż fakt zatrudnienia kilkunastu osób niewątpliwie co do zasady zasługuje na uwzględnienie. Jednakże organ stwierdził, iż Beneficjent jako pracodawca ponosząc koszty zatrudnienia, nadal jak już wskazywano we wcześniejszej części niniejszej decyzji osiągał z prowadzonej działalności w 2015 i 2016 r. dochód (dokumentów za 2017 r. nie przedstawiono mimo wezwania IZ RPO WZ z dnia 30.03.2017 r.). Beneficjent regulował również zobowiązania kredytowe i należności publiczno-prawne. Nie wykazał przy tym, aby sytuacja ta się zmieniła po odzyskaniu przez IZ RPO WZ należności w toku postępowania egzekucyjnego. Beneficjent nie jest też osobą pozbawioną majątku. Zatem organ uznał, iż kondycja finansowa Wnioskodawcy nie jest na tyle zła, aby w związku z nieudzieleniem ulgi, o którą wnosi Strona powstały negatywne konsekwencje dla budżetu państwa. Dodatkowo w ocenie organu uzależnianie kondycji czy dalek istnienia innych przedsiębiorstw od funkcjonowania F.T.–H. „O.” R. J. K. jest wnioskiem zbyt daleko idącym. Należy zauważyć, iż firmy współpracujące z firmą P. R. J.K., mają możliwość pozyskania nowych kontrahentów, zarówno z, jak i spoza terenu gminy, powiatu czy nawet województwa.

Należy też dodać, iż zadłużenie wobec innych niż IZ RPO WZ instytucji nie może stanowić uzasadnienia dla udzielenia ulgi w spłacie, bowiem takie działanie byłoby równoznaczne z przerzuceniem ekonomicznego ryzyka działalności Wnioskodawcy na innych podatników. Nie można przerzucać konsekwencji działania podmiotu, który jest profesjonalistą, na państwo i społeczeństwo. Przedsiębiorca podejmując decyzje związane z utworzeniem, funkcjonowaniem, rozwojem własnej firmy musi liczyć się z ich konsekwencjami.

Konkludując powyższe, w niniejszej sprawie nie wystąpiły okoliczności, które wskazywałyby na wystąpienie przesłanki interesu publicznego.

Reasumując, szczegółowa analiza doprowadziła organ do stwierdzenia, iż w niniejszej sprawie nie wystąpiła przesłanka ważnego interesu zobowiązanego stanowiąca jedną z przesłanek udzielenia ulgi w spłacie. W sprawie nie zaistniały nadzwyczajne niezależne od zobowiązanego okoliczności, które spowodowały że znalazł się w trudnej sytuacji niepozwalającej na spłatę należności. Wnioskodawca prowadzi działalność, która przynosi dochody i jak każdy przedsiębiorca winien ponosić ryzyko związane z działalnością prowadzoną na własny rachunek. Nie można przerzucać konsekwencji działania podmiotu, który jest profesjonalistą, na państwo i społeczeństwo. Obciążenia, które zostały dobrowolnie zaciągnięte przez Beneficjenta nie mogą być traktowane priorytetowo w stosunku do tych obligatoryjnych. Konieczność spłaty zobowiązań kredytowych, a także innych należności

publiczno-prawnych poza tymi należnymi IZ RPO WZ oraz koszty poniesione w związku z dotychczas prowadzoną działalnością nie stanowią uzasadnienia dla udzielenia ulgi w spłacie. Ponadto do pogorszenia sytuacji materialnej Beneficjenta w związku z koniecznością zwrotu środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-299/10-00, doprowadziło działanie Beneficjenta, który dopuścił się nieprawidłowości w projekcie, co zostało stwierdzone decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/22/W/2016 z dnia 29.06.2016 r. i utrzymująca ją w mocy decyzją nr WWRPO/53/W/2014 z dnia 30.12.2014 r. oraz wyrokiem WSA z dnia 20.04.2017 r. wydanym w sprawie o sygn. akt ..., którym oddalono skargę Beneficjenta na decyzję administracyjną. Fakt, iż (...), a także zastosowanie (...), pozostaje bez znaczenia dla sprawy. Nadto Wnioskodawca posiada znaczny majątek (nieruchomości, ruchomości). Mieszka też (pobyt stały) w miejscu prowadzonej działalności gospodarczej, tj. w Trzęsaczu przy ul. (...), a koszty związane z utrzymaniem stanowią koszty działalności gospodarczej. Beneficjent nie prowadzi oddzielnego gospodarstwa domowego, jest kawalerem. Mając na uwadze, iż działalność Wnioskodawcy przynosi dochód i posiada on majątek (uwzględniając, iż konieczność spłaty dobrowolnie zaciągniętych kredytów i ryzyko związane z prowadzoną działalnością gospodarczą obciąża przedsiębiorcę, tak jak i koszty prowadzonej działalności i nie mogą one decydować preferencyjnym traktowaniu Wnioskodawcy), IZ RPO WZ uznała, iż posiada on wystarczające źródło dochodu pozwalające na utrzymanie się.

Ważnego interesu zobowiązanego, będącego jedną z przesłanek udzielenia ulgi nie można utożsamiać z subiektywnym przekonaniem zobowiązanego o potrzebie udzielenia ulgi dotyczącej powstałej zaległości podatkowej. Ogólną dyrektywą interpretacyjną przy wykładni pojęcia ważnego interesu zobowiązanego powinno być uznanie wyjątkowości instytucji przyznawania wszelkich ulg w spłacie zobowiązań, a w analizowanym przypadku sytuacja taka nie wystąpiła.

Jednocześnie podsumowując należy wskazać, że w przedmiotowej sprawie Beneficjent nie wykazał, że mamy do czynienia z wystąpieniem przesłanki interesu publicznego, która może uzasadniać udzielenia ulgi w spłacie. Pomimo istniejącego obciążenia kredytowego Beneficjent korzystał w kolejnych latach z dalszych długoterminowych form wsparcia finansowego, co pozwala na wyciągnięcie wniosku, iż posiada on możliwości spłaty zaciągniętych zobowiązań. Tak kondycję finansową Pana Radosława Jakuba Kmity prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: F. T.–H. „O.” R.J.K. oceniły banki, które przyznawały kolejne kredyty, nie obawiając się, iż będzie to zagrażało ich interesom. Beneficjent reguluje zobowiązania kredytowe i należności publiczno-prawne. Nie wykazano, aby doszło do zmiany tej sytuacji na skutek odzyskania przez IZ RPO WZ należności w toku postępowania egzekucyjnego. Zresztą zadłużenie wobec innych niż IZ RPO WZ instytucji nie może stanowić uzasadnienia dla udzielenia ulgi w spłacie. Poza tym organ wziął pod uwagę fakt zatrudnienia przez Beneficjenta kilkunastu osób, jednakże stwierdził, iż ponosząc koszty zatrudnienia, Beneficjent nadal osiągał z prowadzonej działalności w 2015 i 2016 r. dochód (dokumentów za 2017 r. nie przedstawiono mimo wezwania IZ RPO WZ z dnia 30.03.2017 r.). Poza tym Beneficjent regulował zobowiązania, o których była mowa powyżej, a także dysponował majątkiem (nieruchomości, ruchomości). Zatem organ uznał, iż kondycja finansowa Wnioskodawcy nie jest na tyle zła, aby w związku z nieudzieleniem ulgi, o którą wnosi Strona powstały negatywne konsekwencje dla budżetu państwa. Wiązanie funkcjonowania innych przedsiębiorstw od istnienia F. T.–H. „O.” R.J. K. jest w ocenie IZ RPO WZ wnioskiem zbyt daleko idącym. Dodatkowo należy wskazać, iż organ nie podziela stanowiska Beneficjenta, iż dopuścił się on niewielkiego, niepowodującego szkody uchybienia. Nieprawidłowość jakiej dopuścił się P. R. J. K. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: F.T.–H. „O.” R.J. K. w związku z realizacją projektu nr WND-RPZP.01.01.01-32-299/10 doprowadziła do powstania w budżecie ogólnym UE rzeczywistej szkody. Powoływanie się przez Beneficjenta na fakt, iż (...) pozostaje bez znaczenia dla sprawy. Podobnie jak kwestia (...). W przypadku stosowania sankcji administracyjnych wchodzi w grę odpowiedzialność obiektywna, niezależna od stopnia zawinienia.

W związku z powyższym niezasadnym jest uwzględnienie wniosku Beneficjenta o udzielenie ulgi w postaci umorzenia należności wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych, wynikających z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/53/W/2014 z dnia 30.12.2014 r. orzekającej zwrot środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-299/10-00 z dnia 27.12.2010 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie kondensacyjnego systemu grzewczego wspartego układem solarnym oraz zakup innowacyjnego wyposażenia do Centrum Konferencyjno-Wypoczynkowego w Trzęsaczu” i utrzymującej ją w mocy decyzji nr WWRPO/22/W/2016 z dnia 29.06.2016 r.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże Strona niezadowolona z decyzji może się zwrócić do Instytucji Zarządzającej RPO WZ z siedzibą w Szczecinie przy ul. Korsarzy 34, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

Otrzymują:

- 1) Adwokat R. W.
Kancelaria Adwokacka
ul. B.
xx-xxx S.
- 2) a/a

Zanonimizowała Agata Tomczak-Mróż na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych.